

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói AVR-irányelv)

(COM(2011) 793 final – 2011/0373 (COD))

(2012/C 181/17)

Előadó: **Jorge PEGADO LIZ**

2011. december 13-án az Európai Parlament és december 14-én a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói AVR-irányelv)

COM(2011) 793 final – 2011/0373 (COD).

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2012. március 9-én elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2012. március 28–29-én tartott, 479. plenáris ülésén (a március 28-i ülésnapon) 121 szavazattal 11 ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB üdvözlöi, hogy – az európai fogyasztóvédelmi szervezetek számtalan felhívását és az EGSZB több véleményben is megismételt kérését követően – az Európai Bizottság végre koherens jogi eszközzé alakította 98/257/EK és 2001/310/EK sz. ajánlásait.

1.2 Az EGSZB úgy véli azonban, hogy a legmegfelelőbb jogalap a Szerződés 169. cikke (2) bekezdésének (b) pontja és (4) bekezdése – nem csupán a 114. cikk –, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38. és 47. cikke lenne.

1.3 Az EGSZB azt ajánlja, hogy közös strukturális elvek alapján hozzanak létre olyan „európai megfelelőségi jelet”, amelyet a javaslat követelményeit teljesítő alternatív vitarendezési (AVR-) mechanizmusok nyernének el, és amely – összehangoltan és ez utóbbiak számára költségmentesen – azonosítaná az e mechanizmusokat alkalmazó kereskedőket is.

1.4 Az EGSZB tudomásul veszi annak lehetőségét, hogy az AVR-eljárások a kollektív jogvitákra is vonatkozhatnak, az európai uniós kollektív jogorvoslati mechanizmus bevezetésének első lépéseként, azonban azt ajánlja, hogy e lehetőséget egyértelműen határozza meg az irányelv, és a rendszer legyen kellően definiált.

1.5 Az EGSZB ugyanakkor szeretné ismét felhívni a figyelmet arra, hogy az EU-ban sürgősen harmonizált jogi eszközt kellene bevezetni az uniós szintű kollektív keresetekre, amelyet semmi esetre sem helyettesíthet az AVR-rendszereknek a kollektív jogvitákra való kiterjesztése.

1.6 Az EGSZB egyetért a javaslat 7., 8. és 9. cikkében felvázolt elvekkel, azonban azt javasolja, hogy a jogbiztonság és az

egyértelműség érdekében őrizzék meg a kontradiktórius rendszer és a képviselő elveinek az ajánlásokban szereplő meghatározását, kifejezetten biztosítva ezáltal annak lehetőségét, hogy az érintett feleket ügyvédek vagy harmadik felek (különösen fogyasztóvédelmi szervezetek) képviseljék.

1.7 Az EGSZB javasolja továbbá, hogy a függetlenség elvét ne váltsa fel a „pártatlanság” tág fogalma, amely más, kevésbé konkrét tartalmú és eltérő jellegű.

1.8 Az EGSZB fenntartásainak ad hangot azzal kapcsolatban, hogy e mechanizmusoknak a kereskedők fogyasztók elleni panaszaira is ki kellene terjedniük. Bár a kisvállalkozói intézkedéscsomag rendelkezéseit figyelembe véve a mikro- és kisvállalkozásoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy alternatív vitarendezési rendszereket alkalmazva rendezzék a fogyasztói jogvitákat, igen jól körülírt esetekben és még meghatározandó feltételek szerint.

1.9 Az EGSZB hangsúlyozni szeretné, hogy e javaslat nem kérdőjelezheti meg a tagállamokban jogi hagyományokkal összhangban bevezetett vagy bevezetendő, kötelező jellegű rendszereket.

Az EGSZB csak abban az esetben fogadja el, hogy az AVR-határozatok ne legyenek a felekre nézve kötelezőek, ha kifejezett garancia van arra, hogy semmi nem akadályozza meg őket abban, hogy fellebbezzenek az illetékes rendes bíróságoknál.

1.10 Az EGSZB azt ajánlja, hogy a javaslat változatlan formában vegye át az online vitarendezésről (OVR) szóló rendeletjavaslatban az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésre vonatkozó jog feltétlen elsőbbségéről szóló szövegrészt, amelynek értelmében az AVR nem helyettesíti a bíróságokat, nem valódi „alternatívája” azoknak, hanem inkább a vitarendezés hasznos, kiegészítő eszköze.

1.11 Az EGSZB azt ajánlja, hogy e rendszerek finanszírozásának kérdésével kifejezetten és közvetlenül foglalkozzanak, mivel a fogyasztóvédelmi szervezetek és egyes tagállamok nem engedhetik meg maguknak a bevezetésükhöz kötődő magasabb költségeket, márpedig e kérdés döntő jelentőségű a rendszer pártatlanságának és függetlenségének a biztosítása szempontjából.

1.12 Az EGSZB úgy véli, hogy felül kellene vizsgálni néhány követelmény megfogalmazását, hogy világosabbá és egyértelműbbé, rendelkezéseik pedig ezáltal hatásosabbá váljanak, és azt ajánlja, hogy az Európai Bizottság vegye figyelembe egyedi megjegyzéseit.

2. A javaslat lényegi tartalma

2.1 Mivel a belső piacon termékeket és szolgáltatásokat vásárló európai fogyasztók gyakran találkoznak problémákkal, és ezek sokszor megoldás nélkül maradnak;

Mivel a 98/257/EK ⁽¹⁾ és a 2001/310/EK ⁽²⁾ ajánlások végrehajtása nem volt eredményes: az AVR-szervezetek igénybevétele továbbra is csak szórványosan van lehetőség, a fogyasztói és üzleti tudatosság nem megfelelő szintű, az alternatív vitarendezési eljárások színvonala pedig egyenetlen;

Tekintettel a tárgyban az évek során készített számos tanulmány tartalmára és következtetéseire;

Tekintettel a legutóbbi, 2011 januárjában indított nyilvános konzultáció eredményeire és a 2011. november 29-i, SEC(2011) 1408 final jelű hatásvizsgálat megállapításaira;

az Európai Bizottság jelen irányelvjavaslatával arra törekszik, hogy:

- a) biztosítsa, hogy bármely, fogyasztó és kereskedő között termék vásárlásával vagy szolgáltatás nyújtásával kapcsolatban valamely gazdasági ágazatban felmerülő jogvita alternatív vitarendezési (AVR-) szervezet elé terjeszthető legyen, legyen a panaszos akár a fogyasztó, akár a kereskedő;
- b) biztosítsa, hogy a fogyasztók segítséget kaphassanak határon átnyúló fogyasztói viták esetén;
- c) biztosítsa, hogy az AVR-szervezetek tiszteletben tartsák „a pártatlanság, az átláthatóság, az eredményesség és a méltányosság minőségi alapelveit”, és megmaradjon a „díjmentes” működésükre irányuló tendencia;
- d) egyetlen illetékes hatóságot bízson meg minden tagállamban a területén létesített AVR-szervezetek működésének ellenőrzésével;
- e) biztosítsa, hogy a tagállamok eredményes, arányos és visszatartó erejű szankciókat vezessenek be a fogyasztók tájékoztatásával és az illetékes hatóságokkal közlendő információkkal kapcsolatos rendelkezések megsértésének esetére,
- f) biztosítsa, hogy a tagállamokat ne akadályozzák meg abban, hogy eljárásokat fogadjanak el vagy tartsanak hatályban a kereskedők közötti jogvitákra vonatkozóan;

g) biztosítsa, hogy a tagállamokat ne akadályozzák meg abban, hogy AVR-eljárásokat vezessenek be vagy tartsanak fenn egy kereskedő és több fogyasztó közötti (kollektív fogyasztói érdekek védelmére irányuló) hasonló jogviták együttes rendezésére vonatkozóan;

h) olyan AVR-szervezetek kialakítására ösztönözze a tagállamokat, amelyek más tagállambeli kereskedők ügyeivel is foglalkoznak.

2.2 Ennek érdekében az Európai Bizottság azt javasolja, hogy alakítsák át a fenti ajánlásokat egy irányelvvé, kötelező erejűvé téve így azok rendelkezéseit, és az EUMSZ 114. cikkét (a belső piac kiteljesítése) használva fel kizárólagos jogalapként.

2.3 Az irányelv nem írja azonban elő, hogy a kereskedők AVR-eljárásokban való részvétele kötelező legyen, vagy hogy az eljárások eredménye kötelező erejű legyen rájuk nézve.

2.4 A javasolt irányelv elsőbbséget élvez minden olyan uniós jogszabállyal szemben, amely ARV-szervezetek létrehozásának előmozdítását célzó rendelkezéseket tartalmaz, hacsak e jogszabályok nem biztosítanak legalább azonos szintű fogyasztóvédelmet.

2.5 Az irányelv hatálya alá kell tartoznia minden olyan szervezetnek, amely tartós alapon jött létre, és viták AVR-eljárással történő rendezésére kínál lehetőséget, ideértve a nem ad hoc jellegű, intézményesített választottbíróági eljárásokat is.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az EGSZB az évek során számos véleményben hívott fel a 98/257/EK és a 2001/310/EK sz. ajánlások koherens jogszabállyal történő alakítására, ezért csak üdvözlheti a szóban forgó európai bizottsági kezdeményezést, azonban – alábbi észrevételeinken túl – úgy véljük, hogy túl későn került rá sor. Az a kérdés is feltehető, hogy vajon a nagyobb bizonyosság és biztonság eléréséhez az irányelv helyett nem inkább a rendelet jogi eszközt lehetne/kellene-e választani.

3.2 Szintén a jogalap kapcsán az EGSZB úgy látja, hogy a belső piac pusztán kiteljesítésén túl egy fogyasztóvédelmi eszközről is szó van, ezért – a 81. cikk el nem fogadása esetén – a legmegfelelőbb jogalap a Szerződés 169. cikkének (2) bekezdés (b) pontja és (4) bekezdése lenne, és nem csupán a 114. cikke, továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38. és 47. cikkei.

3.3 Az EGSZB üdvözlöi azon eljárások kizárását, amelyeket félrevezetően peren kívüli fogyasztói jogvita-rendezési eljárás-ként ismertetnek, holott valójában szimpla marketingfogást jelentenek, hiszen az illetékes szervezeteket a kereskedők alkalmazzzák és fizetik, ezért pártatlanságuk és függetlenségük nem garantálható. Az EGSZB azt javasolja, hogy – a kétely maradéktalan eloszlása érdekében – hozzanak létre egy „európai megfelelőségi jelet”, amelyet a javaslat követelményeinek megfelelő AVR-mechanismusoknak ítélnének oda (a Spanyolországban létező „megbízhatósági jel”-hez hasonlóan), és amely – összehangoltan és ez utóbbiak számára költségmentesen – azonosítaná az e mechanismusokat alkalmazó kereskedőket, elősegítve ezáltal, hogy a fogyasztók bízzanak bennük.

⁽¹⁾ HL L 115., 1998.4.17., 31. o.

⁽²⁾ HL L 109., 2001.4.19., 56. o.

3.4 Az EGSZB támogatja a fogyasztó fogalmának kiterjesztését (a fogyasztói jogokról szóló új irányelvvel⁽³⁾ összhangban) a kettős célú szerződésekre, azokban az esetekben, amikor a kereskedelmi cél nem döntő súlyú a szerződésben általában, azonban szeretné, ha e koncepció kifejezetten megjelenne az irányelv szövegében.

3.5 Az EGSZB örömmel látja az arra való törekvést, hogy a rendszer hatályát kiterjesszék a határon átnyúló vitákra is, és reméli, hogy az Európai Bizottság megteremti annak feltételeit, hogy az AVR-eljárások hatékonyan kezeljék az ilyen eseteket, elsősorban az online vitarendezésen (OVR) és a tagállamok adminisztratív együttműködésének fokozásán⁽⁴⁾ keresztül. Az EGSZB azt is ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy – az AVR-rendeletre vonatkozó javaslat 6. cikkének (4) bekezdésében előirányzottakhoz hasonlóan – évente legalább egyszer rendezzen megbeszélést az irányelvjavaslat 15. cikkében megjelölt illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy megoszthassák bevált gyakorlataikat és megvitathassák az AVR-rendszerek működése során esetleg tapasztalt problémákat.

3.6 Az EGSZB támogatja annak lehetőségét, hogy az AVR-eljárások a kollektív jogvitákra is vonatkozhasanak az európai uniós kollektív jogorvoslati mechanizmus bevezetésének első lépéseként, azonban szeretne volna, ha e lehetőséget egyértelműen rögzítette volna az irányelv, és a rendszert kellően meghatározták volna, ahelyett, hogy azt a tagállamok mérlegelésére bíznák. Ennek kapcsán az EGSZB – több korábbi véleményének észrevételeivel összhangban – ismét szeretné felhívni a figyelmet arra, hogy az EU-ban sürgősen harmonizált igazságszolgáltatási eszközt kellene bevezetni az uniós szintű kollektív keresetekre vonatkozóan, amelyet semmi esetre sem helyettesíthet az AVR-rendszereknek a kollektív jogvitákra való kiterjesztése.

3.7 Az EGSZB szerint is biztosítani kell, hogy az AVR-rendszerek működtetéséért és irányításáért felelős személyek – így az alkalmazottak, valamint a választottbírók és a mediátorok – rendelkezzenek a feladataik hozzáértő és pártatlan elvégzéséhez szükséges ismeretekkel, készségekkel, tapasztalatokkal, továbbá emberi és szakmai kvalitásokkal, és hogy olyan feltételeket biztosítsanak a számukra, amelyek között függetlenül és részrehajlás nélkül tevékenykedhetnek. Az EGSZB ezért örült volna annak, ha e feltételeket részletesen meghatározza a javaslat szövege annak érdekében, hogy EU-szerte összehangolt előírások alakuljanak ki.

3.8 Az EGSZB egyetért a javaslat 7., 8. és 9. cikkében az AVR-re vonatkozóan felvázolt működési elvekkel, amely cikkek ismét kiemelik a fent hivatkozott ajánlásokba már belefoglalt elvek egy részét. Kérdéses azonban, hogy miért maradtak ki olyan, a fenti ajánlásokban szereplő alapelvek, mint a jogszerűség vagy a szabadság.

Az EGSZB azt javasolja, hogy a jogbiztonság és az egyértelműség érdekében őrizzék meg a kontradiktórius rendszer és a reprezentáció elveinek független meghatározását, egyértelműen utalva ezáltal annak lehetőségére, hogy az érintett feleket ügyvédek vagy harmadik felek (különösen fogyasztóvédelmi szervezetek) képviseljék (ahelyett, hogy mindezzel rejtettebb módon foglalkozna a 8. cikk (a) pontja és a 9. cikk (1) bekezdésének (a) pontja).

Az EGSZB végül nem ért egyet azzal, hogy a függetlenség elvét felváltsa a „pártatlanság” elvének homályos koncepciója, amely más, kevésbé konkrét tartalmú, és eltérő jellegű.

3.9 Az EGSZB nem igazán ért egyet azzal, hogy e mechanizmusoknak ki kellene terjedniük a kereskedők fogyasztók elleni panaszaira is, és nemcsak azért, mert ez ellentétes a legtöbb tagállamban működő rendszer hagyományaival, valamint az Európai Bizottság és a Parlament által a tárgyban az évek során kialakított álláspont egészével. Az EGSZB ellenvéleményének fő oka az, hogy a fenti javaslat az AVR-szervezeteket olyan testületekké alakítaná át, amelyek a fizetés nem teljesítéséhez kapcsolódó vitás ügyek rendezését céloznák, megkerülve az EU által a kis értékű követelésekre bevezetett rendszert, és az AVR-rendszer ügyekkel történő elárasztását eredményezné, megbénítva az olyan rendszereket, amelyek nem rendelkeznek megfelelő válaszadási kapacitással.

A kisvállalkozói intézkedéscsomag rendelkezéseit figyelembe véve azonban a mikro- és kisvállalkozások számára – meghatározandó és pontosítandó feltételekkel – lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a fogyasztókkal való jogvitáikat illetően – pl. ha a fogyasztó nem jelentkezik a megrendelt vagy megjavított termékekért, vagy nem jelenik meg foglalás esetén – alternatív vitarendezési rendszereket alkalmazzanak.

3.10 Az EGSZB úgy látja, hogy e javaslat semmilyen körülmények között sem szabad, hogy megkérdőjelezze a tagállamokban saját jogi hagyományaikkal összhangban bevezetett vagy bevezetendő, kötelező jellegű rendszereket.

3.11 Az EGSZB csak akkor tudja elfogadni azt a javaslatot, hogy az AVR-határozatok ne legyenek a felekre nézve kötelezőek, ha kifejezetten garantálják azt az alapelvet, hogy a fogyasztók és a kereskedők fellebbezhetnek az illetékes rendes bíróságoknál. Ellenkező esetben nemcsak hogy az AVR-mechanizmust megfosztják hitelességétől és hatásosságától, hanem az is nehezen érthető, hogy az intézményszerű választottbírói eljárás vagy egyéb hasonló mechanizmus keretében hozott határozatok, amelyek valódi bírósági ítéletek, hogyan illeszthetők bele ebbe a rendszerbe.

3.12 Az EGSZB csalódottan látja, hogy e javaslatba az Európai Bizottság nem vette bele az OVR-rendeletre irányuló javaslatban vizsgált formulát az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférése vonatkozó jog feltétlen elsőbbségéről, amelynek

⁽³⁾ 2011/83/EK irányelv (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.). EGSZB-velemény: HL C 317., 2009.12.23., 54. o.

⁽⁴⁾ Különös tekintettel a nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendeletre; lásd az EGSZB véleményét: HL C 218., 2011.7.23., 69. o.

értelmében az AVR nem helyettesíti a bíróságokat, nem valódi „alternatívája” azoknak, hanem a vitarendezés hasznos, kiegészítő eszköze ⁽⁵⁾.

3.13 Az EGSZB csodálkozik azon, hogy e rendszerek finanszírozásának kérdésével nem foglalkozik kifejezetten és közvetlenül sem jelen javaslat indokolása, sem pedig a 2014–2020 közötti időszakra szóló Program, holott a konzultációk során a fogyasztói érdekképviselői szervezetek rendkívül fontosnak tartották. Egyes tagállamok nem engedhetik meg maguknak az új testületek felállításával, a mediátoroknak és a támogató személyzet egyéb tagjainak a képzésével, a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatással és asszisztenciával, a szakértői jelentések készítésével és az új adminisztratív álláshelyek létesítésével járó többletköltségeket. E kérdést széles körben döntő jelentőségűnek ítélték a rendszer pártatlanságának és függetlenségének a biztosítása szempontjából ⁽⁶⁾.

3.14 Az EGSZB ezenkívül azt tanácsolná az Európai Bizottságnak, hogy – ha még nem tette meg, az Európai Parlament javaslatának ⁽⁷⁾ megfelelően – vizsgálja meg a tagállamok által a polgári és kereskedelmi ügyekben végzett közvetítés egyes szempontjairól szóló 2008/52/EK irányelv (12. cikke) ⁽⁸⁾ végrehajtására vonatkozóan alkalmazott főbb, szabályozási megközelítéseket.

4. Részletes megjegyzések

4.1 2.2. cikk (a) pont

Az, hogy „(a vitarendezésért felelős természetes személyt) a kereskedő kizárólagosan foglalkoztatja” homályos megfogalmazás, amelynek jelentése nem egyértelmű. Helyettesíteni kellene azzal, hogy „(a vitarendezésért felelős természetes személy) szakmai jellegű, gazdaságilag függő vagy egyéb olyan viszonyban áll, vagy állt az elmúlt három évben, amely valószínűleg befolyásolja a függetlenségét”.

4.2 4. cikk (e) pont

A meghatározás túl homályos, nem eléggé konkrét. Egyértelmű utalással kellene kiegészíteni a tevékenységére irányadó elvek betartására, továbbá az azzal kapcsolatos igazolási kötelezettség teljesítésére vonatkozóan, hogy az elismert szervezetek hálózathoz tartozik.

4.3 5. cikk (3) pont

Az EGSZB számára nem világos e szabály pontos hatóköre, azonban attól tart, hogy esetleg nem lesz kellően hatékony. Attól tart továbbá, hogy az, ahelyett, hogy – valamennyi AVR-mechanizmus működését európai és országos szinten integrálva – elősegítené a szükséges harmonizációt a közös és azonos rendszerek megközelítését alkalmazva, valójában azt

⁽⁵⁾ Az OVR-rendeletre irányuló javaslat szó szerint az alábbiakat szögezi le: „A hatékony jogorvoslatához és a tisztességes eljáráshoz való jog az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében garantált alapvető jogok. Az online vitarendezési eljárások nem helyettesíthetik a bírósági eljárásokat, és nem foszthatják meg a fogyasztókat és a kereskedőket azon joguktól, hogy bíróság előtt keressenek jogorvoslatot. Ezért e rendelet egyetlen része sem akadályozhatja a feleket az igazságszolgáltatási rendszer igénybevételéhez való joguk gyakorlásában.”

⁽⁶⁾ Lásd az EGSZB kidolgozás alatt álló véleményét (INT/608).

⁽⁷⁾ Jelentés a közvetítésről szóló irányelv tagállami végrehajtásáról (A7-0275/2011), előadó: A. McCarthy.

⁽⁸⁾ HL L 136., 2008.5.24., 3. o., az EGSZB véleménye: HL C 286., 2005.11.17., 1. o.

tenné lehetővé a tagállamok számára, hogy megőrizzék jelenlegi struktúráikat és pusztán formalitásként hozzanak létre egy kiegészítő mechanizmust. Ez a gyakorlatban nem oldaná meg a jelenleg tapasztalt földrajzi és ágazati problémákat.

4.4 6. cikk

Az EGSZB a készségekre és a pártatlanságra vonatkozó követelmények kidolgozásakor és ellenőrzésekor szeretne garanciákat látni arra, hogy aktívan bevonják a kereskedők és a fogyasztók szervezeteit főként a vitarendezésért felelős egyének kiválasztásának és kijelölésének az eljárásaiba. E feladatot nem szabad a tagállami hivatalos szervek hivatalnokaira és köztisztviselőire hagyni.

4.5 7. cikk

Az eszközök kapcsán rögzített követelményeken kívül a javaslatnak az eredmények összefüggésében is le kell fektetniük követelményeket annak biztosítására, hogy e mechanizmusok működése számszerűsíthető eredményeket hozzon mind azokban az ágazatokban, ahol a legtöbb panaszt terjesztik elő, mind pedig a kereskedők által nyújtott szolgáltatások minőségét tekintve, aktív megközelítést alkalmazva az igénybevételek iránti bizalom növelése érdekében.

Az is döntő jelentőségű, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy az AVR-szervezetek információt közöljenek az általuk nyújtott szolgáltatásokról (konkrétabban az alábbiakról: tájékoztatás, közvetítés, egyeztetés és választottbírói tevékenység); pénzügyi teljesítményükről (biztosítva ezáltal a fenti mechanizmusok megkívánt átláthatóságát és növelve a fogyasztói bizalmat), valamint az igénybevevők munkájukkal kapcsolatos elégedettségének fokáról.

Az EGSZB úgy véli továbbá, hogy a vizsgált cikk 2. pontját illetően e testületeknek rendszeres kommunikációs csatornáikon keresztül – éves tevékenységi jelentésükön kívül – éves költségvetésüket és az általuk hozott határozatok összefoglalását is közzé kellene tenniük. Ez nem mondana ellent a személyes adatok feldolgozásáról szóló, a 95/46/EK irányelvet a tagállami jogba átültető szabályoknak.

4.6 9. cikk

Bár az EGSZB elismeri a méltányosság elvének fontosságát, hiányolja az 1998. március 30-i európai bizottsági ajánlásban ⁽⁹⁾ szereplő jogszerűségi elv elhagyását. E rendelkezésnek az irányelvből való hiánya hátrányos lehet a fogyasztók számára a határon átvélt kereskedelmi kapcsolatokban, főként amikor a fogyasztó hazájának előírása nagyobb védelmet nyújt, mint azon tagállam joga, ahol az AVR-mechanizmust alkalmazzák. Az EGSZB ismét hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a jogszerűség elvét belefoglalják az irányelv hatályaiba, mivel az biztosítaná, hogy az AVR-testületek által hozott határozatok ne fosszák meg a fogyasztókat a vonatkozó szabályozásban garantált szintű védelemtől.

⁽⁹⁾ Ez világosan megállapítja a határon átnyúló jogviták kapcsán, hogy „a testület határozata lehetséges, hogy nem fosztja meg a fogyasztót az alapvetően tartózkodási helyeül szolgáló tagállam jogrendje értelmében alkalmazandó kötelező rendelkezések által nyújtott védelemtől a Római Egyezmény 5. cikkében rögzített esetekben”.

4.7 10. cikk

Az EGSZB-t aggasztja, hogy a cikk kétértelműsége miatt a fogyasztók azt hihetik, hogy adott jogvita megoldható egy AVR-szervezet segítségével, miközben a kereskedők lényegében nem kötelesek tájékoztatni e mechanizmusok létezéséről, és esetleg nem is vették át azok egyikét sem.

Az EGSZB ezért arra kéri az Európai Bizottságot, hogy javaslatában garantálja: a tagállamok írják elő a kereskedők számára, hogy közvetlenül a szerződés aláírását megelőzően megadják ezt az információt, aminek köszönhetően a fogyasztók tudatos, információval alátámasztott döntést hozhatnak, előre tudva, hogy a kereskedő csatlakozott-e egy AVR-testülethez.

Kelt Brüsszelben, 2012. március 28-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Staffan NILSSON

Az EGSZB úgy véli továbbá, hogy a 2. pontban hivatkozott kötelezettség részleges teljesítése vagy nem teljesítése tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak kellene, hogy számítsa, és bele kellene foglalni a 2005/29/EK irányelv függelékében található listába, függetlenül a javaslat 18. cikkében előírányozott szankcióktól.

4.8 15–17. cikkek

Az EGSZB attól tart, hogy e szabályok esetleg nem bizonyulnak elégségesnek annak biztosítására, hogy az érintett testületek maradéktalanul eleget tegyenek a követelményeknek, mivel továbbra is az önértékelésből eredő kritériumokon alapulnak. Alapvető fontosságú ezért, hogy az Európai Bizottság ösztönözze a civil társadalom közvetlen részvételét e mechanizmusok nyomán követésében, az érintett ágazatok képviselői szervezetein keresztül⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁰⁾ Az olaszországi energiaágazatban tapasztalható helyzethez hasonlóan, ahol – bár az ország rendelkezik közintézmény-jellegű AVR-testülettel – azt a fogyasztók és az energetikai vállalatok képviselői felügyelik, és ez utóbbiak tevékeny részt vállalnak a testületben alkalmazott szakértők képéséből.

MELLÉKLET

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Véleményéhez

A szekcióvélemény alábbi pontjai a Közgyűlés által elfogadott módosító indítványoknak eleget téve módosításra kerültek, de a pontok eredeti formában való megtartását támogató szavazatok száma az összes leadott szavazat legalább egy-egyede volt (eljárási szabályzat 54. cikk (4) bekezdés):

a) 1.8. pont:

Az EGSZB nem ért egyet azzal, hogy e mechanizmusoknak a kereskedők fogyasztók elleni panaszaira is ki kellene terjedniük.

b) 3.9. pont:

Az EGSZB nem osztja azt a nézetet, miszerint e mechanizmusoknak ki kellene terjedniük a kereskedők fogyasztók elleni panaszaira is, és nemcsak azért, mert ez ellentétes a legtöbb tagállamban működő rendszer hagyományával, valamint az Európai Bizottság és a Parlament által a tárgyban az évek során kialakított álláspont egészével. Az EGSZB ellenvéleményének fő oka az, hogy a fenti javaslat az AVR-szervezeteket olyan testületekké alakítaná át, amelyek a fizetés nem teljesítéséhez kapcsolódó vitás ügyek rendezését céloznák, megkerülve az EU által a kis értékű követelésekre bevezetett rendszert, és az AVR-rendszer ügyekkel történő elárasztását eredményezné, megbénítva az olyan rendszereket, amelyek nem rendelkeznek megfelelő válaszadási kapacitással.

Az eljárási szabályzat 51. cikkének (4) bekezdése értelmében a módosító indítványokat együtt tárgyalták.

A módosító indítványokról tartott szavazás eredménye:

Mellette:	80
Ellene:	52
Tartózkodott:	19